



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 249/2014-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2014 o sťažnosti F. O. , zastúpeného advokátom JUDr. Markom Kundrátom, Námestie Ľ. Štúra 2, Bratislava, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie, práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 a čl. 40 ods. 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 TdoV 5/2014 zo 7. apríla 2014, takto

### **r o z h o d o l :**

Späťvzatie sťažnosti F. O. p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

### **O d ô v o d n e n i e :**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2014 doručená sťažnosť F. O. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie, práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 a čl. 40 ods. 2

a 3 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 1 TdoV 5/2014 zo 7. apríla 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Ústavný súd z podanej sťažnosti a pripojených príloh zistil, že k sťažnosti nebolo pripojené napadnuté rozhodnutie dovolacieho súdu a že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu bez toho, aby mal k dispozícii relevantné rozhodnutie, čo je neprípustné.

Ústavný súd preto listom zo 6. mája 2014 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby ústavnému súdu doručil rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a ktoré jediné by mohlo byť predmetom ústavnoprávneho prieskumu, pretože jemu predchádzajúce už ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 652/2013-34 z 12. decembra 2013 preskúmal.

Právny zástupca sťažovateľa listom z 15. mája 2014, ktorý bol ústavnému súdu doručený 19. mája 2014, oznámil, že *„sťažovateľ... berie podanú ústavnú sťažnosť zo dňa 29. 04. 2014 v celom rozsahu späť“*. Ako dôvod uviedol, že sťažnosť berie späť *„na základe výzvy, ktorú mu ústavný súd doručil na predloženie napadnutého rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 TdoV 5/2014 zo 7. apríla 2014 a následne podanie novej ústavnej sťažnosti po doručení predmetného rozhodnutia v zákonnej lehote“*.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví, okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa.

Ústavný súd v danom prípade späťvzatie sťažnosti pripustil a v nadväznosti na to konanie o nej v súlade s citovaným ustanovením zastavil.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2014